

Idén több mint 140 millió forintot fordítunk beruházásokra

(Folytatás az 1. oldalról)

A városi tanács — az együttes ülés után — foglalkozott a városi tanács 1963. évi költségvetési zárószámával és a városi, a kerületi tanácsok 1964. évi költségvetésével, s azt jóváhagyólag tudomásul vette. A városi tanács, a kerületi tanácsok 1964. évi együttes költségvetése 363 millió 503 ezer forint.

Ennyi összeg szerepel a bevételi és a kiadási rovataban —, amint előterjesztésében közölte Nagy Miklós, a városi tanács pénzügyi osztályának vezetője.

A városi tanács tervosztályának vezetője, dr. Kalmár Ferenc a tanács elé terjesztette Szeged 1964. évi tervét, amelyet a kormány bizonyos módosításokkal jóváhagyott. A terv — amely magába foglalja a különféle tanácsai beruházásokat, lakásépítkezéseket, lakóházjavításokat, az egészségügy stb. fejlesztését, a helyiipar termelését —

elősegíti Szeged fejlődését, lakói életkörülményeinek további javulását.

Az idei terv megvalósítása nagy feladatot hárít a tanácsi vállalatokra, intézményekre és szakigazgatási szervekre, mert a termelés, a teljesítmény, a forgalom, a

A városi tanács üléséről

fejlesztés területén egyaránt nagyobbak a tervszámok a tavalyinál. A feladatokat növeli az építőipar elmaradása. Az építőiparra vár, hogy az építési elmaradásokat megszüntetve megvalósítsák az idei építési tervet.

A különféle beruházásokra 55 millió 965 ezer forintot fordítanak. Ezen kívül a lakásépítkezésekre 85 millió forint áll rendelkezésre az idén.

Szeged városi ideai tervében tehát a közérdekű beruházásokra 140 millió 965 ezer forintot fordítanak.

Az előterjesztések során Laza Etelka tájékoztatta a városi tanácsot a megyei népi ellenőrzési bizottság tavalyi tevékenységéről. A tanácsülés ezután elfogadta a nyitvatartási üzletek nyitvatartását szabályozó tanácsrendelet tervezetét, amelyet jóváhagyásra felterjesztettek az Elnöki Tanácshoz.

A napirendhez, az előterjesztésekhez hozzászóltak Vass István, Engi József, Kancsár Ferencné, Baráth József és Molnár Imre tanács-tagok.

Bejelentések, interpellációk

Végül bejelentésekre, interpellációkra került sor. Farkas István a Takaréktár utcai Halászcserda előtti járdarész tisztántartását kérte. Antali Sándor sürgette, hogy a rossz állapotú Vasasszentpéter utca

3. számú ház lakói érdekében sürgősen intézkedjenek. A petőfitelepi buszjáratokról beszélt Dunai József. Széll László a Debreceni utca közútjának állapotát tette szóvá, s intézkedést sürgetett megja-

vitásáért. Nemes Attila kérte a tanács illetékes szakigazgatási szervét, intézkedjenek, hogy a sütőipar mindig jöminőségű kenyeret készítsen, s illet szállítson a külső városrészekbe is. Hampel Ferenc a móravárosi, Kordasori orvosi rendelő bővítésének napirendre tűzését kérte. Peták József javasolta, hogy a tanács — ha lehetőség van rá — szerezzen be néhány személfelszedő gépet. A jegyes gyermekjogi kérdéseiről beszélt Poór Lajos és kiszolgálási idejének megnyújtását kérte. Engi József arra hívta fel a figyelmet, szükséges, hogy az utak huppanóit, lyukait megszüntessék.

A Szivárvány utcát keresztező Lumumba utca átjárójának rendbehozását sürgette Novotyi János, majd a nővényvédelmi társadalmi akcióbizottság munkájához kérte az állami szervek további segítségét. Ábrahám Lajosné, Alsóváros vízellátási gondjait tette szóvá, s kért enyhítésekért intézkedéseket. A továbbibban kifogásolta, hogy a Szabadság tér felé járó autóbusszon 1 forint 50 fillér a viteldíj.

A tanács utasította végrehajtó bizottságot, illetve szakigazgatási szerveit, hogy a bejelentésekre, interpellációkra 15 napon belül írásban adjanak választ. A tanácsülés az elnöklő Vass István zárószavával ért véget.

Papírfedezék nélkül

A bizonyítványt mindig lehet ezzel, vagy azzal magyarázni, de a magyarázás sohasem változtat a tényeken, s nem menti fel a felelőssége alól azt, aki a mulasztásért végső soron felelős. Akadályközlő levelekkel, felszólításokkal elhárítható a felelősség, de ezzel csak azt magyarázhatjuk, miért nem teljesítette egyik vagy másik vállalat a szerződésben vállalt köteleességét, készülő azonban aligha lesz a »papírfedezékből.«

Elfogadhatatlan dátum

Kivétel természetesen mindig akad. Ilyen kivétel például a Szegedi Ruhagyár szentesi telepével kapcsolatos néhány akadály is. A Csongrád Megyei Építőipari Vállalat nem is olyan régen arról értesítette a ruhagyarat, mint beruházót, hogy a Fűtőberendezési Vállalat két darab Sebők-féle önfelszívó-berendezés szállítását csak szeptember 30-ra igazolta vissza. Ezt a dátumot az építők nem fogadták el, s felszólították, hogy tartsa be a július 31-i határidőt. Sőt, kéréssel fordultak az EM építőipari főosztályához, hogy kötelezze a vállalatot a kért

berendezés szállítására. A főhatóság elutasította kérésüket és jóváhagyta a visszaiigazolás határidejét. Erre az építők levelet írtak és kérték, hogy módosítsák az üzembeállítás befejezésének idejét november 30-ra.

Időhúzás helyett intézkedés

Mit tehet erre a beruházó? Belenyugodhat, hogy elhúzódik a beruházás megvalósítása, vagy ha ereje van, maga láthat a szükséges anyag beszerzése után. Mivel Szentesen nincs lehetőség »időhúzásra«, hiszen 400 munkás foglalkoztatásáról és több ezer munkaruha gyártásáról van szó, megpróbálták azt, amit az építők nem tudtak elérni. És újra sikerült az, ami a gyárépítés történetében már többször, hogy az építők akadályközlése után a ruhagyáriak beszerették a szükséges anyagot, berendezést. Már az első helyen találtak, pontosan a fent nevezett Fűtőberendezési Vállalat, amely szeptemberre igazolta vissza az önfelszívó-berendezést az építőipari vállalatnak, a ruhagyáriaknak más ígéretet tett. Csodák csodája, pecsétellátott papírra írták rá: a

berendezést elkészítették 1964. június 30-ra. Tehát még egy hónappal korábban is, mint az eredeti határidő.

A felelősség elhárítása

Nem az első elhárított akadály volt ez a szentesi ruhagyár bővítésének munkájában. Tavaly novemberben, amikor az építés teliesítéséhez nem tudtak ablaküveget szerezni, a ruhagyáriak előteremtették. Csak azért nem építették be ezt az üveget, mert az építőipari vállalat nem fogadta el. Szerzett 6 magot, de jóval később. Addig azonban eltelt néhány hét.

Nálunk minden munka felelősséggel jár. A rábízott munkáért mindenki felelősséggel tartozik vállalati, hivatali főnökének. Igen gyakran éppen ezért, hogy számot tudjon adni a rábízott munkáról, az ezzel kapcsolatos problémákról, kénytelen sorozatban gyártani az akadályközlő leveleket, hogy fedezze legyen. Gyártják ezt mások is, s ha egyszer valaki akadályközlést jelent, az máshol transzformálódik, s ennek a transzformálódásnak komoly ára van, amely a népgazdaság kára.

A szocialista tudat

kifejezője

Az akadályközlés legtöbbször látszólag jogos és igen jó arra, hogy megmagyarázzuk, miért nem készült el egyik-másik beruházásunk határidőre, vagy miért nem szállították időben a megrendelt terméket. Ez azonban nem menti fel azt, aki valahol hibát követett el, aki miatt, vagy amiért nincs megfelelő anyag vagy késztermék. Az a felelősség, amiről itt szó van, ennél magasabb rendű. Ez nincs semmiféle rendeletben szabályokba kötve, ez a szocialista tudat mélyén gyökerezik, annak az egyik kifejezője. Ez a felelősségtudat szót kér, ha kell, harcol mert tudja, mindannyiunknak okoz kárt a halogatás. S bizony harcolni kell, mert a könnyű belenyugvás nem mindig helyes és egészséges. S az akadályközlés nem mindig a tényleges akadály jele. A ruhagyári eset legalábbis ezt tanúsítja.

A ruhagyarak a szocialista felelősségtudattól vezéreltetve nem hittek az akadályban, s lám sikerült elhárítani. Ilyen felelősséggel kellene az építőipari vállalat ügyintézőinek is. eljárnok, mielőtt aláírják nevüket az akadályközlő levélre. Mert bizony nekik sem esne jól, ha novemberben, decemberben a vattaruha helyett a téli munkához csak akadályközlő levelet tudnának mutatni a munkásoknak.

Csepi József

Nagy Pál

Tanácselnökök értekezlete

A Minisztertanács a fővárosi, a megyei és a megyei jogú városi tanácsok vb-elnökeit csütörtökön és pénteken értekezletre hívta össze. Az értekezleten részt vett Fehér Lajos, az MSZMP Politikai Bizottságának tagja, a Minisztertanács elnökhelyettese, Kiss Károly, a Népköztársaság Elnöki Tanácsának titkára és dr. Dallos Ferenc, a Minisztertanács tanácsszervek osztályának vezetője.

Fehér Lajos, a Minisztertanács elnökhelyettese az időszerű kormányzati intézkedésekről, valamint a tanács szervek előtt álló időszerű mezőgazdasági feladatokról tájékoztatót. Részletesen szólt a tavaszi munkák megszervezésének fontosságáról, az állatállomány fejlesztésé-

vel kapcsolatos további feladatokról, valamint a tsz-építkezések előkészítésével és lebonyolításával összefüggő teendőkről.

A kormányzati intézkedésekről szóló tájékoztatót részt vettek a Minisztertanácsnak közvetlenül alárendelt országos hatáskörű szervek vezetői is.

Az értekezlet második napján Sárlos István, a fővárosi tanács vb-elnöke tartott előadást A társadalmi erők bekapcsolásának formái a fővárosi tanács munkájában címmel. Az előadást vita követte.

Az értekezlet befejezése után a résztvevők megtekintették az Erzsébet-híd és a földalatti vasút építkezéseit, az állatállomány fejlesztésé-

Homoki tavaszvárók

A forráskúti Haladás Tsz-ben beszélgettem Ádám Márton sertésenyésztővel, meg az édesapjával. Később Márta Józseffel, Halász Antallal, Zádori Józseffel találkoztam, s ök is, mint Ádám Márton leginkább az időjárásra panaszkodtak. Ez emberek türelmetlenségéből érezni lehetett a felcsigázott dolgozniakarat és azt, hogy a hosszú tél nem múlt el nyomtalanul a forráskúti homokon sem. Egyesült a Rózsa Ferenc és az Ezüstkalász Tsz, úgy lett ahogyan a gazdák akarták: »egy falu, egy nota«, pontosabban egy falu egy termelőszövetkezet. Megkésztetődött a közös erő, s mintha megnőtt volna a gazdák munkakedve is.

Új kocaállomány

Ádám Márton, ez a fiatal, energiától duzzadó kommunista sertésenyésztő azon fogadkozik:

— Ezekkel a hevenyészett, huzatos fiatlokkal nem várunk meg még egy telet, átalakítjuk őket.

Bevezet az egyik fiatloba, s megmutatja: 14 koca van bent a 87-ből, s a 14-nek csak 107 malaca van. Persze nem az elhullás miatt, hanem mert rossz, szedett-vett a kocaállomány. Azt modják, hogy a mangolicáknak — melyek nem fialnak, hanem inkább csak ellenek — menüük kell a nyáron. Már megérkezett Makoról egy új falka, amelyik felváltja a régi rossz állományt.

— Ugye szépek? — mutatja a jó gazdák büszkeségével — ezektől már várhatunk valamit.

Márta Józseféknak abban telik most legnagyobb örömeik, hogy a hizlalt telepen, ahol 438 sertés van, sikerült megállítani a fertőző gyomor-bélgyulladás, s mostanában nincs elhullás. A hizlalda most még hevenyészett szerfásépület, de példás benne a tisztaság. A hosszú tél ellenére is szépen híznak az állatok.

Ötszáz holdas kertészet

Pesti Menyhért, a tsz elnökhelyettese később megmutatja a 127-ről 400 holdra nagyobbitott zöldskertészet új palántanevelő telepét. Az egyik oldalon még most készílik a magas szélfogó, enyhet adó nádkerítést, de a

másikon már a melegágyak is régen elkészültek. Avronov Illés, az új főkertész már arról ad számot, hogy 1600 ablak alatt nagybörteszt a magok is kikeltek. Később kijavítja az elnökhelyettes által mondott számot. Az új kertészet a dinynyével és a szamózával együtt már nem is 400, hanem éppen 500 hold lesz.

A szőlősbrigád aggodalma

— Négyszázhusz hold öreg szőlők, s vegyes gyümölcsünk van. Ezt már egyénileg művelik a gazdák. Többé-kevésbé ennyi is volt a községben szőlőből meg gyümölcsből mindig. Amennyit emelkedett a szőlő és a faállomány egy-egy évben, majdnem annyit csökkent is. Most meg már 181 hold közös szőlő van annak ellenére, hogy a régié is jól teremnek még, 55 hold az eddigi eredmény az öszi-barack-telepítésben. Ez azonban — lehetőség szerint még az idén 100 holdra egészül ki. Van 15 holdon egy új nyári almatelep, most pedig a jonathánt szaporítják, meghozza a legújabb termelési eljárások szerint. 50 hold lesz a jonathános. Öt holddal gyarapszik a spárgatelep is. A szőlőtelepítés sincs még befejezve. A 181 mellé még további harminc hold lesz a legjobb magyar csemege fajtakból. A csemegezőlőt mindenképp el kell ültetni a közeli hetekben. Érthető hát a szőlősbrigád aggodalma. Szidják a telet, amiért ilyen csúnyán lopja a tavaszt. Mi lesz, ha egyszerre lebbenek ki a rügyek, s nem lesz idő az ültetéshez.

Bent a központi irodában éppen tárgyalás közben találtam rá a vezetőkre. Arról tanácskoztak, hogy újabb 30 nyolcadik általánosból kimaradt fiatal kell hamarosan szőlész, zöldskertész és gyümölcsstermesztő tanu-

lónak leszerződneti. S mint tapasztaltam, ez már nem az első értekezés az ügyben. Az iskolában szülői értekezlet is meghányták-vevették a dolgot, s csak azért akarunk egyelőre harmincat szerződtetni, mert épp most ennyi a jelentkező.

Állandó szakkör

Míg ott voltam, döntés született abban is, hogy megalakítják a helyi szőlőszek, kertészek állandó szakkörét. A szakkörön belül folytatják a tanulók elméleti oktatását is. A megyei tanács oktatási osztályának képviselője felajánlotta, hogy a szakmunkásképzés költségeit állami keretből biztosítják. A megyei KISZ-bizottság megbízottja pedig bútorokat ígér a szakkör klubjának berendezéséhez. Sándor Tibor tsz-elnök elsőként ajánlott fel egy televíziós készüléket, mert hogy erre is szükség lesz a szakkörnek.

S közben a hallgatók épp úgy, mint az itt tárgyaló vezetők egyre világosabban látják: hogyan talál otthonra ebben a kis faluban egy egész sor új mezőgazdasági szakma, mesterség, mert szó esik állattenyésztésről, gépészekről is. Látják már, hogyan találják meg helyüket az új parasztleletben a felcseperedő fiatalok.

Szibéria gyöngye

A krasznnojarszki határvidéket Szibéria gyöngyének is nevezik. A természet valóban rendkívül bőkezűen bánt ezzel a vidékkel. Itt található például az összes feltárt szovjet kőszéntartalékok egyharmada. Itt, az úgynevezett kamszk—acsinszki medencében, ahol a szénrétegek 60 méteres vastagságot is elérnek, és több szénet tartalmaznak, mint a híres donyci és kuznyeckii szénmedence, nyíltzríni fejtéssel bányásszák az országban legolcsóbb szénét. Az utóbbi két évben a kitermelés a másfélszeresére emelkedett, s tavaly elérte a 12 millió tonnát. 1970-re pedig 40—50 millió tonnára rúg majd.

Az USA erdőállományának másfélszerese

Ugyancsak a karsznnojarszki gazdasági körzetben összpontosul a szovjet erdőségek faállományának egyötöde, 14,5 milliárd köbméter is. Ez másfélszer annyi, mint az USA erdőállománya. A kitermelés állandóan fokozódik. Míg a második világháború előtt évente alig több mint 4 millió köbméter volt, napjainkban már 18 millió.

A gazdasági körzet a Szovjetunióknak energiaforrásokban is egyik leggazdagabb vidéke: az energiakészlet csaknem 160 millárd kilowattóra.

A közeljövőben üzemelnek már itt a világ legnagyobb vízierőművei: a krasznnojarszki és a szajan-susenszkojei erőművek, valamint a már említett kamszk—acsinszki szénre épülő hőerőmű. Krasznnojarszk rövid hat-hét esztendő múltán Szibéria »aramadó fővárosa« lesz.

Több milliárd tonna érckészlet

A gazdasági körzet egyik legfontosabb iparága a szénestém kohászat, amelynek egyik legreprezentatívabb üze me, a norilszki kombinát, ma már kísérleti mintüzemnek számít, ahol a termelést gépesítették és automatizálták. Magában Krasznnojarszkban most nagy alumíniumgyár épül.

Monumentális lakásépítkezés

A krasznnojarszki gazdasági körzet egyetlen nagy építkezési terület. Csupán 1959—1962-ben, tehát a hét éves terv első négy évében több mint egymilliárd rubelnyi beruházás készült el. Ez négyszer annyi, mint amennyit a vidéken a háborút megelőző 23 esztendőben költöttek beruházásra. A körzetben komoly építőanyagipar alakult ki, amely évente félmillió köbméter vasbetonletemt és 9400 előregyártott lakást ad az országnak. Csupán 1962-ben csaknem egymillió négyzetméternyi lakóterületet adtak át rendeltetésének, ami tízenként egy, mint amennyi 1940-ben épült.

A továbbiakban a körzet gazdasági élete egyre fokozódó ütemben fejlődik majd.

Az SZKP programja kimondja, hogy számottevően kell fejleszteni az Uraltól keletre eső, természeti kincsekben, nyersanyagokban, energiaforrásokban gazdag vidékek iparát. A krasznnojarszki gazdasági körzet példája jól mutatja: milyen sikeresen oldják meg ezt a feladatot a Szovjetunióban.

Vaszkik Koszintarisz